

vilde bruge, og den mindre Velhavende vilde maasse ikke bruge saa Meget til saadanne Ting som Tobak og Brændevin eller Andet, som det maasse var ønskeligt, at han kunde bruge, men som dog ikke hører til det absolut Nødvendige eller strengt Hensigtsmæssige. Staten tager Pengene af Reservesonden, det er sikkert, men det er usikkert, om Pengene, hvis vi lade dem blive hos Skatteyderne, ville blive anvendte som Kapital. Naar vi se paa denne ganske simple Virkelighed, er jeg for mit Vedkommende ikke i Stand til at se Andet end, at vi, naar vi vilde gjøre vor Pligt mod Fremtiden, bør opkræve denne Skat og ikke give efter for den Blødgørelse eller den Tilbøielighed, som er tilstede til at efterkomme Publikums Følelse af Behag ved at lade det gaa fri for at betale Skat. Dernæst forekommer det mig, at man dog heller ikke kan Andet end tage noget Hensyn til Spørgsmaalet om de finansielle Reforme. — Jeg beklager, som sagt, at den høitærede Minister ikke har sat denne Skattelov i Forbindelse med disse finansielle Reforme. Selv med denne kortvarige Skattelov vilde jeg have sat overmaade megen Pris paa, om han var gaaet langt videre, men navnlig vilde jeg dog have sat Pris paa, at han ikke havde forlangt denne foreløbige Indkomstskat af os, men derimod forelagt os et langt videre gaaende Udkast til den Formue- og Indkomstskat, som vi Alle længe saa meget efter (Modsigelse), eller som i alt Fald det store Flertal af dette Thing længe efter. Jeg veed meget vel, at denne Sag ikke afhænger af den ærede Finantsminister alene, men at den tillige kræver Samvirken fra Indenrigsministerens Side, da denne Skat jo tillige skulde anvendes som kommunal Skat. Men desuagtet kan jeg ikke ganske se bort fra den Sammenhæng, som alligevel endnu er tilstede mellem disse 2 Millioner, som her kræves, og de finansielle Reforme. Det er dog klart, at det er lettere for os paa denne Maade at faae Nedsættelse i Skibsafgifterne, og at det vil være langt lettere for os at faae alle de store Duffer opfyldte, som vi opstille, naar Staten i det givne Dieblak har en god Balance, end naar den ikke har det, og selv om det, som gives Ministeren i denne Skattelov,

ikke er noget Sikkert, saa maa dog den Omstændighed, om han faar eller ikke faar denne ønskelige Sum, veie Noget ogsaa i denne Retning. Det ærede Mindretal i Udvalget har beklaget sig over, at det ikke har vundet Samstemning hos os, og at vi ikke have villet arbejde sammen med det for den varige Skat, som det ganske vist er af stor Betydning ogsaa for os Andre at faae vedtagen. Ulykken er, hvad jeg tror ofte hændes ikke blot mig, men ogsaa andre Medlemmer her i Thinget, at vi godt kunne blive enige med det ærede Mindretal i Theorien, men at vi vanskeligt kunne blive det i Praxis (Berg: Hør!), og, naar den ærede Ordfører for Mindretallet nu siger „hør“, saa forekommer det mig, at selv han maa give mig Ret heri, naar han et Dieblak vil overveie Sagen. Jeg behøver blot at holde mig til den Dato, vi skrive i Dag. Den Gang dette Spørgsmaal først var for, udtalte jeg — det var ved 1ste Behandling af en af disse Skattelove i Begyndelsen af Sessjonen, jeg tror, det var Toldloven eller maasse Indkomstskatteloven — at jeg ønskede, at alle disse Skattelove skulde henvises til et samlet Udvalg, netop for at den Betragtning, som det ærede Medlem nu fremsatte, kunde blive gjort gjældende, men hvor var den Gang det ærede Medlems Understøttelse henne? Den Gang fandt jeg ingen Understøttelse fra den Side her i Thinget, som man sædvanlig kortelig pleier at kalde Benstre, og derfor faldt mit Forslag. Den Gang vilde man jo have haft en Leilighed til at gjøre et alvorligt Forsøg paa at faae det, hvori vore Duffer ganske vist mødes i denne Sag, og som jeg haaber, at vi ad Aare, hvis vi vedblive at have Sæde i denne Sal, kunne arbejde sammen om. Den Gang havde der, som sagt, været Leilighed til at faae det frem; men nu, naar man ser hen til det Standpunkt, hvorpaa Toldudvalgets Forhandlinger vitterlig bestude sig, og til det Standpunkt, hvorpaa ogsaa f. Ex. Finantsloven for Tiden befunder sig, kort sagt til hele Sessjonens Arbejde, nu at komme med denne Betragtning og beklage, at der ikke har fundet noget Samarbejde Sted — hvorpaa der i alt Fald kun kan være gjort Forsøg for saa Dage siden, i de Dage, hvor jeg tilfældigvis var